

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἀπριλίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 55

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουδέλ,
(μετὰ εἰκόνων).—ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου
ΡΙΣΒΟΥΡΥ.—ΗΤΟ Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ἐπειδὴ παρὰ πολλῶν διεβιθά-
σθησαν ἡμῖν παράπονα διὰ τὴν ἐν-
τελῇ ἀποτυχίαν τῶν εἰκόνων μας
— καὶ τοῦτο διότι προετιμήσαμεν
νὰ ὑποστηρίξωμεν ἐντοπίους ξυ-
λογράφους — ἀναγκαζόμεθα νὰ
διακόψωμεν τὴν δημοσίευσιν αὐ-
τῶν. μέχρις οὗ συνεννοηθῶμεν
μετὰ τοῦ πρώην ἐν Παρισίοις ἀν-
ταποκριτοῦ μας, πρὸς ἀποστολὴν
τῶν εἰκόνων, ὡς καὶ πρότερον ἐ-
πράττομεν. — Αἰτοῦμεν διὰ τοῦτο
συγγνώμην παρὰ τῶν κκ. Συνδρο-
μητῶν μας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Οἱ Ροζενδάλ.

[Συνέχεια]

Βραδύτερον αἱ σκέψεις αὐτῆς καὶ αἱ τρυ-
φερότητες ἀπερροφήθησαν ὑπὸ γεγονότος,
οὗτινος ἐπλησίαζεν ἡ ἐξέλιξις.

Πέντε μετὰ τὴν φυγὴν αὐτῆς μῆνας, ἐ-
σπέραν τινά, καθ' ἣν ὁ Μάξιμος γονυπετῆς
ἐνώπιόν της ἐκράτει τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ
τὰς κατεφίλει, ἐγένετο πορφυρὰ ἐκ συγκι-
νήσεως καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τρεμούσης φω-
νῆς :

— Σοὶ ἀπέκρυψα μέχρι τοῦδε ἐν μυστι-
κόν.

— Ποῖον ;

— Δὲν τολμῶ ἀκόμη νὰ σοὶ τὸ εἶπω.

— Ἀλλὰ λέγε. Τί δύνασαι νὰ μοι εἴ-
πης, τὸ ὅποιον θὰ ἐλαττώσῃ τὸν πρὸς σέ
ἔρωτά μου ;

— Ἄν ἤμην μήτηρ ;

Ἄν Μάξιμος ἐνηγκαλιόθῃ αὐτήν.

— Ἀλλὰ θὰ σέ λατρεύω, ἀπήντησεν.

Ἀληθῶς ὁ βαρόνος μεγάλην ἡσθάνθη
χαράν.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἀφοσίωσις
τοῦ καὶ ἡ ἀγάπη ἐπηξήσαν, ἡσθάνετο
δὲ ἤδη στοργὴν πρὸς τὸ μικρὸν ὄν, ὅπερ ἐξ
αὐτοῦ προήρχετο καὶ οὗτινος θὰ ἐξησφαλίζε
λαμπρὸν μέλλον.

Βραδύτερον ἐπλαττον σχέδια διὰ τὸ τέ-
κνον αὐτῶν.

— Ἄν ἦναι υἱὸς θὰ γείνη ἀξιωματικός,
ἔλεγεν ὁ βαρόνος. Θὰ τὸν ὀνομάσωμεν Ρε-
ναῖον ἢ Μαξιμιλιανόν. Θὰ τῷ ἐξασφαλίσω
εἰσοδήματα. Θέλω ὁ κόσμος ν' ἀγνοῇ τὴν
πηγὴν, ὃ δὲ υἱός μου νὰ διέλθῃ αὐτὸν ὡς με-
τέωρον ἀγνώστου προελεύσεως μέν, ἀλλ'
ἀπαστράπτων, ὥστε νὰ θαυμῇ πάντας τοὺς
ὀφθαλμούς. Ἄν ἦναι θυγάτηρ θὰ τὴν ὀνο-
μάσωμεν Γερμανὴν ὡς σέ. Θὰ ἦναι ὠραία,
ἔσο δὲ βεβαίᾳ ὅτι οἱ πρίγκηπες θὰ διαμφι-
σθητήσωσι τὴν χεῖρά της.

Ἐγέλων.

Διετέλουν ἐν ἀνεφέλῳ εὐδαιμονίᾳ.

Ἀπὸ τόσον αἰθρίου οὐρανοῦ πόθεν θὰ ἔ-
πιπτον ὁ κεραυνός ;

Ἐνίοτε ἠτένιζε τὴν Γερμανὴν ἐτι ἐρωτι-
κώτερον.

— Τίς οἶδεν, ἔλεγε, τί μᾶς ἐπιφυλάσσει
τὸ μέλλον. Λέγουσι περὶ διαζυγίου, τῶν δὲ
ἀνθρώπων ὁ βίος ἀπὸ ἐνὸς νήματος κρέμα-
ται.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Γερμανὴ νύ-
χαρίσται αὐτὸν δι' ἀγγελικοῦ μειδιήματος.

Ἦν ἐνὶ λόγῳ ἦτο ὁ Θεὸς της.

Ἄν ποτε ἐγκληματικὸς ἔρως δύναται νὰ
συγγωρηθῇ, τοιοῦτος ἦτο ὁ ἰδικός της.

Πλησίον τοῦ Μαξίμου ἐλησμονεῖ τὸ πα-
ρόν, τὸ μέλλον, αὐτὸ τὸ παρελθόν καὶ τὸν
κόσμον ὅλον.

Μόνον αὐτὸν ἐβλεπε.

Μόνον αὐτὸν ἐσκέπτετο καὶ αὐτὸν μόνον
ἡγάπα.

Κατεβίβρωσκεν αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμμα-
τος, ἀπερρόφα τοὺς λόγους τοῦ καὶ ἐλιπο-
ψύχει ὑπὸ τὰ φιλήματά του.

Ἰδίως δὲ ὅτε ἡσθάνθη ὅτι ἐγένετο μή-
τηρ, ἐγνώρισεν ἐπὶ τινὰς μῆνας τὴν ἄκραν
εὐδαιμονίαν.

Ἄν ἐνίοτε τῇ ἐπήρχοντο φόβοι ἀόριστοι
διαρρήξεως, ἀπιστίας, ἐγκαταλείψεως, αἱ
ἄλογοι αὗται ὑπόνοιαι δὲν ἐπανῆλθον πλέον.

Τὸ παιδίον, οὗτινος ἡσθάνετο τὰ πρῶτα
σκιρτήματα, ἐφαίνετο αὐτῇ ὡς φυλακτῆ-
ριον ἀπὸ πάσης κακοδαίμονιας.

Δὲν ἐφοβεῖτο πλέον τίποτε.

Μήπως ὁ ζῶν οὗτος δεσμός ἡδύνατο νὰ
διαρρηχθῇ ;

Μετὰ ποίας ἡδέας ἀγωνίας ἡσθάνετο
αὐτὸ αὐξάνον καὶ ἐνδυναμούμενον !

Ἡμέραι τινὲς ἐχώριζον ἤδη αὐτὴν ἀπὸ
τῆς πραγματοποιήσεως τῆς θείας ταύτης
ἐλπίδος.

Ὁ βαρόνος ἔμενε παρ' αὐτῇ ὅσας ὥρας
ἄφινον αὐτῷ ἐλευθερίαν αἱ ὑποθέσεις τοῦ.

Τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν ὁ Ραβού εἶδεν αὐ-
τὴν κατὰ τὴν γωνίαν τῆς οἴκου Πελετιέ δὲν
εἶχεν ἀπατηθῇ.

Ἡ ζηλοτυπία ἔχει λυγκίως ὄμματα.

Ἦτο ὄντως αὐτῇ.

Ὁ Μάξιμος ἐπωφελοῦμενος τῶν τελευ-
ταίων ἡμερῶν τῆς ἐξόδου, ὃς ἡ ἐγκυμοσύνη
τῆς Γερμανῆς ἐπέτρεπεν ἐτι, ὠδήγησεν αὐ-
τὴν εἰς τὸ Μελόδραμα μυστικῶς ἐν ἰσο-
γαίῳ θεωρεῖν, ἀφ' οὗ δὲ συνώδευσεν αὐτὴν
εἰς τὴν ἐπαυλὶν της ἐκνήλθεν εἰς Παρι-
σίους.

Σπανίως διήρχετο τὴν νύκτα ἐκτὸς τοῦ
μεγάρου τοῦ.

Ἰσχυρίζετο ἐλλόγως ὅτι οἱ βραχχεῖς χω-
ρισμοὶ διατηροῦσι τὸν ἔρωτα, ὅστις ἐκλείπει